

der staar langt tilbage endnu, inden vi kunne godkende, hvad der sker paa de Omraader. Til Trods for, at der er strøget omkring 6 Mill. Kr. til Militærvæsenet paa denne Finanslov, staar der jo endnu ca. 32 Mill. Kr. tilbage, naar man regner med, hvad der tilhører Militarismen, hvad der findes til Militærvæsenet paa de andre Budgetter udover §§ 22, 23 I. og 26.

Jeg vil for mit Vedkommende og paa mit Partis Vegne for øvrigt udtale min Tilfredshed med den skete Forandring. Fra anden Side er det hævdet med stor Styrke, at dette ikke var Nedsættelser, men kun Udsættelser, og Ordføreren i Folketinget, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), udtalte jo, at paa det kommende Aars Finanslov maatte vi finde de Beparelser, som ere skete i Aar.

Det har jo ogsaa været noget vanskeligt at se, hvad der egentlig er Meningen. Der har jo hidtil, synes jeg i hvert Fald, været en vis Uoverensstemmelse indenfor Regeringspartiet og ogsaa mellem de enkelte Ministre paa dette Punkt. I sin Tid i Begyndelsen af Samlingen udtalte den ærede Finansminister de dunkle Ord: „Lov er Lov, og Lov skal holdes“, og det er blevet opfattet, som man hørte nede i det andet Ting, saaledes, at disse Love skulde gennemføres fuldt ud. Der er blevet udtalt af Forsvarsministeren i sin Tid, ogsaa i denne Samling for øvrigt, at vort Militærvæsen var et Gode for Landet, og at vi skulde pleje og udvikle Forsvarsmagten, medens der derimod fra den højtærede Indenrigsministers Side og ogsaa fra en Del af Partiets Medlemmer under Agitationen i Landet er blevet udtalt en ganske anden Mening. Det synes nu, som om Partiet er blevet enigt. Det synes, som om Partiet er blevet enigt med Regeringen og Regeringen med sig selv, saaledes at der er kommet fuld Klarhed over dette Spørgsmaal, og det kan for saa vidt kun glæde mig, som det er gaaet til den gode Side, efter hvad jeg kalder den gode Side. Den højtærede Forsvarsminister udtalte nu nede i Folketinget klart og tydeligt, at saafremt Valgene gik med det radikale Parti, og der viste sig en Folkevillie til at slaa ind paa andre Banner end den, disse Militærlove forudsætte, da vilde han fremsætte Forslag til Revision af disse Love, og han udtalte, at denne Revision skulde gaa i Retning af det radikale Partis Program: Nedlæggelsen af Københavns Befæstning til Lands og til Vands og Nedsættelse af de militære Udgifter. Den højtærede Finansminister

udtalte sig fuldstændig i Tilslutning hertil. Han udtalte, at den nuværende Regering vilde holde Lovene, saa længe de vare Love, men vilde stræbe efter at faa Lovene forandrede.

Det er et klart og et tydeligt Standpunkt, forekommer det mig, som Regeringen her er kommen ind paa. Det er en Tale, man kan forstaa, og naar man kan forstaa en Tale, saa ved man jo ogsaa omtrent, hvorledes man vil stille sine egne Sager. Den højtærede Finansminister udtalte paa Foranledning nede i Folketinget, at vel var der ingen Afgrund mellem Socialdemokratiet og Regeringspartiet, men dog en anselig Vej. Det er ganske rigtigt. Disse to Partier have hvert sine Formaal at gaa efter og hvert sine ledende Motiver. Men paa dette Omraade, paa Militarismens Omraade, i Kampen mod Militærvæsenet er nu det radikale Parti med sin Regering i Spidsen gaaet et stort Stykke henad Vejen, og efter dette turde det ikke være umuligt, at Socialdemokratiet kan gaa Resten, saa langt det er forsvaret overfor de socialistiske Interesser, saaledes at vi i Valgkampen kunne kæmpe i fuld Forstaaelse imod Militærpartierne og muligt bringe det dertil, at den radikale Regering til Efteraaret bliver stillet overfor Indfrielsen af de Løfter, den nu saa utvetydigt har givet.

Vi ere jo ikke ukendte med Løfter her i Landet, hverken Vælgerne eller vi her paa Rigsdagen. Vi have jo set mange Partier give Løfter og have hørt mange Løfter, som ikke ere blevne bragte til Udførelse. Jeg haaber, at de Løfter, Regeringen her har givet, maa blive holdte, og jeg tror, at de ville blive holdte. Jeg tror det, fordi Sporene skræmme. Vi erindre den Gang, da Reformpartiet kom til Magten her i Landet i 1901, og vi huske, i alle Tilfælde de ældre af os, de Løfter, der bleve givne forud, og erindre, hvorledes disse Løfter ere blevne holdte af det Parti, den Gang det selv var kommet ind paa de fede Græsgange, og navnlig vi Socialdemokrater huske jo, hvorledes noget af det første, de gjorde, var det at gaa imod os og vore Organisationer, som dog havde hjulpet dem frem til Magten, derved at vi havde erobret Byerne, medens de bevarede Landet. Sporene skræmme, og brudte Løfter ere ikke gode at arbejde videre paa. Der kommer alligevel en Tid, hvor de hævne sig. Jeg tror derfor fuldt ud paa, at den nuværende Regering vil holde de Løfter, den her har givet. Jeg tror ogsaa, at Socialdemokratiet vil ind-